

LAHKOLAINEN JA RAKKAUS

Väinö Hotti

Kartettu aihe

Lahkolaisuus ei ole suosittu keskustelun aihe. Syykin on selvä: monella on tässä ”oma lehmä ojassa”.

Toinen syy on lahkolaisuuden yleisyys; sen kimppuun ei uskalleta hyökätä. Taustalla on myös se kerettiläinen ajatus, ettei asia, jota suuri enemmistö harjoittaa, voi olla väärin:

”Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeleä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee” (Apt.19:27).

Jos ja kun lahkolaisuus tunnetaan yli maanpiirin, ei liene kuitenkaan väärin käsitellä tätä tärkeää aihetta yksityiskohtaisemmin. Kun otetaan huomioon ilmiön laajuus, tutkimusta on marginaalisen vähän.

Demonihenki

”Lahkohenki – sinä inha henki, sinä helvetistä nouseva demonihenki. Sinä ihmisen omavanhurskaasta lihasta nouseva Kainin henki. .

Sinä olet saanut aikaan enemmän paha kuin kaikki kristittyjen vainot yhteensä, kuin inkvisitiotuomioistuimet ja polttoriviot. Sinä olet hukuttanut enemmän uskovaisia ja kääntymättömiä helvettiin kuin synti, sillä sinä sokaiset ihmiset näkemästä kulmakiveä Kristusta, ymmärtämästä, että muuta perustusta ei ole pantu, kuin mikä pantu on ja se on Jeesus Kristus” (Tapio Nousiainen, Leipää ja suolaa).

Lahkokirkon historia

Etsimme vastausta Raamatusta: 1. Kor.1:10-13; 1. Kor.3:1-4; Gal.5:19-21. Raamatun mukaan seurakuntia on VAIN YKSI. Seurakunta on lupa nimittää ainoastaan paikkakunnan mukaan. Jos nimitys tapahtuu eriävän opin mukaan, olemme tekemisissä **lahkon** kanssa. Tällä mittapuulla maailma on ”täynnä lahkoja”.

Paavali torjuu

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu? Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?”** (1. Kor.1:10-13).

Inhimillisesti katsoen olisi ollut upeaa, että kullakin apostolilla olisi ollut ikioma kirkkonsa; sehän olisi ollut ”rikkautta”. Mutta Paavali oli tässä ”tiukka-pipoinen”. Kyseessä oli vakava teologinen ongelma: Kristuksen jakaminen. Ei edes apostolien arvovalta painanut tässä mitään.

Paavaliilta ei herunut lahkokirkolle rakentamislupaa. Eikä taivaan kanta asiaa ole siitä miksiäkään muuttunut. Kaikki lahkokirkot ovat ”luvattomia kirkkoja”, joita uhkaa surkea purkutuomio aikojen lopulla! Lahkoihin kuuluneet joutuvat perikatoon.

Paavali vahvistaa ehdottoman kantansa Galatalaiskirjeessä tuomalla esille, ettei lahkolainen pääse taivaaseen:

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset... eriseurat, lahkot... muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, **jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

Raamattukysymys

Edellä mainitun perusteella ei ole vaikeaa päätellä, että olemme tekemisissä ”raamattukysymyksen” kanssa. Tällä me torjumme näkemyksen, että joku kuppikunta olisi keksinyt asian. Emme myöskään ole tekemisissä jonkin kirkkohistorian henkilön mielipiteen kanssa, vaan vastassamme on Jumala ja hänen Sanansa.

”Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä” (Jes.66:2).

Kyllä Suomesta uskovia löytyy, myös Radio Dein ja TV7:n piireistä, mutta missä ovat ne uskovat, joilla on arka tunto Jumalan ja hänen sanansa edessä esim. tässä lahkolaiskysymyksessä?

Rajojen saarna

Ekumenia on valheellista yhteyttä. Siinä pyritään mitätöimään rajojen merkitys yhteyden katkojana. Samalla taholla julistetaan ”ykseyttä moninaisuudessa” ja sirpaloitumista ”rikkautena”. Raja-aidat ovat kuitenkin ”vihän monumentteja”. Niin kauan kuin niitä ei murreta, on turhaa puhua yhteydestä ja rakkaudesta: SINUN ELÄMÄSI HUUTAA NIIN LUJAA, ETEN KUULE MITÄ SANOT!

Golgatalla raja-aidat purettiin, viimeinenkin yhteyden este poistettiin. Yhteys Jumalaan saatiin kuntoon, mutta samalla myös esteet vaakasuuralla tasolla poistettiin. Uskovista tuli keskenään veljiä ja sisaria. Tämä kaikki on GOLGATAN ANSIOTA! Siksi meidän tulee yhä uudelleen palata Golgatalle ja turvautua Golgatan työhön. Lahko ei saa Golgatalta pienintäkään tukea!

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden” (Ef.2:14).

Vastakkainasettelu

Tässä ovat vastakkain Jumalan selkeä **ilmoitus** ja epäuskon pohjalta nouseva **realismi**. Tämä realismi lepää samalla ”isien perinnäissääntöjen” huterolla pohjalla.

Korvausteologia

Saatana on etevä jäljittelijä. Hänellä on mahtava varasto jäljennöksiä – ihmissielujen kadotukseksi. Lopunaikana ilmestyy Antikristus (sijaiskristus). Saatana on mestari jäljittelemään Jumalan töitä.

"Mutta kun kansa näki, että Mooses viiپی eikä tullut alas vuorelta, kokoontui kansa Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: "Nouse, tee meille jumala, joka käy meidän edellämme. Sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta." Niin Aaron sanoi heille: "Irroitakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle". Ja kaikki kansa irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan, ja he toivat ne Aaronille; ja hän otti vastaan kullan heidän käsistään, kaavaili sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: **"Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta"** (2. Moos.32:1-4).

GOLGATA KORVATAAN LAHKOLLA. Pelastuksen perusta Golgata vaihdetaan omaan lahkoyhteisöön. Lahkosta tulee "kultainen vasikka" ja "epäjumala". Golgata jää lahkoyhteisön varjoon! Samalla myös Jumalan seurakunta EKKLESIA korvataan omalla lahkolla.

KAKSI KRISTILLISYYDEN MUOTOA

1. Valtakuntakristitty

Tässä näkemyksessä kaikki uudestisyntyneet ovat Jumalan perheväkeä ja kuuluvat samaan seurakuntaan, EKKLESIAAN. Tämä on maailmanlaajuinen kirkko. Kaikki **armahdetut** kuuluvat tähän kirkkokuntaan - Golgatan työn perusteella.

"On lepopaikka suloinen Golgatan kummulla" (HLV 43:1).

Toisaalta Golgatalla on tilaa kaikille. Tosin sinne ei koskaan ole ollut ryntäystä. Monet ns. kristitytkin tulevat toimeen ilman Golgataa. On myös huomattava Golgatan "kalustopula". Siellä on ainoastaan "yksi penkki", **armahdettujen penkki!**

Ei sovi unohtaa, että ekklesia tulee automaattisesti Jeesuksen myötä uskovan sydämeen. Jeesus ja ekklesia ovat erottamattomat kuten siamilaiset kaksoiset!

Valtakuntakristitty on päässyt osalliseksi "Jumalan rakkaudesta"; Jumala on hänen isänsä:

"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä **Jumala on rakkaus"** (1. Joh.4:7,8).

"Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu" (Room.5:5).

Valtakuntakristityllä on myös Jeesuksen seuraajien tuntomerkki, rakkaus kaikkiin Herran omiin:

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, **jos teillä on keskinäinen rakkaus"** (Joh.13:34,35).

2. Lahkokristitty

"Me yksin oikeassa" – kristitty hyväksyy taivaaseen ainoastaan oman ryhmänsä jäsenen. Lahkokristitty "korvamerkitään" oman ryhmänsä toimesta. Häntä uhkaa "tukehtuminen oman läävän pahaan hajuun!"

Korintolaiset olivat lahkoutumassa ja Paavali joutui heitä ankarasti nuhtelemaan, 1. Kor.1:10-13; 3:1-4.

”Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta **ahdas on teidän oma sydämenne**. Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekin” (2. Kor.6:11-13).

Kansankirkko on ekklesialle esimerkki avaruudesta: seinät lavealla ja katto korkealla. Näin toisiin uskoviin nähden. Sen sijaan maailman suuntaan tulee olla ”tiukkapipoisia”:

”**Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa**; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: ”Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani”. Sentähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttäreni, sanoo Herra, Kaikkivaltias” (2. Kor.6:14-18).

KAKSI TIETÄ LAHKOON

1. Lahkolaisuus perintönä

Moni syntyy lahkoyhteisöön, jossa häntä sitten visusti paijataan kasvatetaan – aina helvettiin asti. Hän on ”isien perinnäissääntöjen” uhri. Hän kasvaa ”me yksin oikeassa” – ilmapiiressä.

2. Galatalaisten tie

Galatalaiset olivat tulleet uskoon Paavalin opastamina. Harhaopettajat kuitenkin veivät heidät harhaan opettamalla ”toista evankeliumia”. Heistä tuli ”lahkolaisia”. Paavali lähetti heille vakavan nuhdekirjeen. He olivat joutuneet ”lumouksen uhriksi”.

”Oi te älyttömät galatalaiset! **Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?**” (Gal.3:1).

Paavali tekee selväksi, että tie, jolle he olivat lähteneet, ei johda taivaaseen:

”joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:21).

Galatalaisten lankeemus oli niin suuri, että se oli mitätöinyt heidän uskoontulonsa ja uudestisyntymisensä; koko prosessi täytyi alkaa alusta:

”Lapsukaiseni, **jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä**” (Gal.4:19).

”Kristuksen muoto” oli rakkaus, se ei ollut saanut galatalaisissa sijaa. Sen sijaan ”lihallisuus” oli silmiinpistävä heissä. Demonihenki oli tullut Kristuksen hengen sijaan! Näin on myös kaikissa lahkolaisissa:

”jos te purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä. Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla. Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseuraturat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset” (Gal.5:15-21).

Galatalaisten esimerkki osoittaa, että lahkolaisuuden myötä katoaa kaikki ”hengen lahjat” rakkautta myöten ja tilalle tulee **lihallisuus**: ”Mutta lihan teot ovat ilmeiset” (Gal.5:19).

Lahkolaisen ”työkalupakista” etsitään turhaan rakkautta; LAHKOLAINEN EI RAKASTA!

KUINKA AUTTAA LAHKOLAISTA

1. Ongelman tiedostaminen

Lahkolaisuus on äärettömän vakava asia. Oikea diagnoosi on auttamisen lähtökohta. Lahkolaisella on helvetti edessä. Lahkolainen on kuin heikoilla jäillä sulaa lähestyvä henkilö. Jos pysähdystä ei tule, tuho on edessä. Löytyykö niitä rakkaudellisia ihmisiä, jotka ovat valmiit uhraamaan kaikkensa estääkseen lähimmäisensä putoamasta sulaan?

2. Vaikea tehtävä

Meidän ei tule lähteä ”soitellen sotaan”. Meillä on henkivallat vastassa. ”*Syvyiden silkit ovat lujaa tekoa*” (Niilo Tuomenoksa). Itse apostoli Paavali oli nuhtelemassa lahkouteen langenneita galatalaisia. Mutta hänenkään onnistumisensa ei ollut varma.

Martti Luther: ”*Ja minä pelkään, että Paavali tällä kirjoituksellaan palautti perin harvoja eksymyksestä*” (Gal. kirj.sel. s.491).

Muistamme, että Paavali itse tarvitsi varsin voimakkaan herätyksen päästäkseen irti juutalaisesta lahkosta!

3. Toiminnan luonne (substanssi)

”Tulesta tempaaminen.”

”Eikö tämä ole kekäle, joka on **tulesta temmattu?**” (Sak.3:2).

”*Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastakaa heidät, **tulesta temmaten***” (Juuda 22).

4. Silmien avautuminen

Tämä on ensimmäinen asia lahkolaisen pelastamisessa. Sekä pelastaja että pelastettava tarvitsevat uuden näyn: ”*Kaiken uusin silmin näen nyt, näen nyt.*”

Vanha näkemys: Kaikki johonkin hengelliseen ryhmittymään kuuluvat ihmiset menevät taivaaseen.

Uusi näkemys: Vain ekklesia - uskovat pääsevät taivaaseen. Synnintekijät ja lahkolaiset joutuvat helvettiin.

”Ja Elisa rukoili ja sanoi: **”Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi”**. Ja Herra avasi palvelijan silmät” (2. Kun.6:17).

”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja **silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit**” (Ilm.3:17,18).

5. Vaikea mutta ei mahdoton

Lahkolaisen käännyttäminen on äärimmäisen vaikea tehtävä. ”Isien perinnäissäännöt” kahlitsevat tiukasti häntä. Ratkaisu on kuitenkin olemassa: GOLGATA. Golgatalla muuttuu lahkokristitty VALTAKUNTAKRISTITYKSI! ”*Golgatan veressä voima on.*” - Ihmeellinen Golgata!

6. Veljen vartija

Jokainen uskova on vastuu veljestään, sekä niistä, jotka synneissään ovat matkalla kadotukseen, ja myös niistä, jotka lahkolaisina menevät samaan paikkaan:

”Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä” (1. Joh.3:11,12).

7. Arvokas tehtävä

”Yhden sielun pelastus merkitsee enemmän kuin vapauskirjan laatiminen tuhannelle maailmalle” (Keble).

”Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa, niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, **se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden**” (Jaak.5:19,20).

Lahkolainen on harhautunut ja totuudesta pois eksynyt. Hänen palauttamisensa taivastielle on suuriarvoinen asia.

”Siihen aikaan eivät kristityt sanoneet, kuten nimikristityt nykyisin: - Meidän täytyy olla hyvin rakkaudellisia ja antaa tämän veljen pitää oma käsityksensä. Hän näkee totuuden toiselta näkökannalta kuin me ja esittää sen epätavallisella tavalla, mutta hänen käsityksensä saattavat olla yhtä hyvät kuin meidänkin, niin ettemme saa sanoa häntä eksyksissä olevaksi. - Tämä on nykyajan tapa leikkiä jumalallisella totuudella ja tehdä kaikki miellyttäväksi. Sillä tavoin evankeliumi väärennetään ja julistetaan ´toista evankeliumia`...

heidän vapaamielisyytensä on kuitenkin niin suuri, etteivät he ole mistään kyllin varmoja voidakseen tuomita sen vastakohtan vaarallisena harhaoppina. Heidän mielestään musta ja valkoinen ovat saman värin nimiä, riippuen siitä, miltä näkökannalta sitä katselee. Kyllä ja ei ovat heidän käsityksensä mukaan yhtä tosia. Heidän teologiansa muuttuu yhtä paljon kuin meren hiekkasärkät. He pitävät lujaa katsantokantaa tekopyhyytenä. Heidän rakkautensa on niin avarasydämistä, että se hyväksyy sekä eksytykset että totuuden.

Mutta apostolit eivät tällä tavoin katselleet eksytystä. He eivät suositelleet avarasydämistä sääliväisyyttä vääryyttä kohtaan eivätkä katsoneet, että henkilö, joka oli sekaantunut eksytykseen oli syvällinen ajattelija, jonka ajatukset olivat 'uusja ja virkistäviä`...

He koettivat käännättää eksyneen veljen. He kohtelivat häntä henkilönä, jonka pitää kääntyä, ja sellaisena, joka kuolisi synneissään ja hukuttaisi sielunsa, ellei hän kääntyisi" (C.H. Spurgeon, Sielujenvoittaja, ss.5,7,8).

Kuten huomaamme, **relativismi** (kaikki on suhteellista) pyrki jo "saarnaajien kuninkaan" **Spurgeonin** aikaan 1800 – luvulla saarnatuoleihin. Tänään se on hallitsemassa lähes kaikkia saarnatuoleja.

8. Toimiva rakkaus

"Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' **ettekä tee, mitä minä sanon?**" (Luuk.6:46).

Uskovan sisällä on polte toimia "taivaallisen näyn mukaan":

"Sentähden, kuningas Agrippa, minä **en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä**" (Apt.26:19).

Kun ihminen on tietoinen Herran tahdosta, hän on vastuussa sen toteuttamisesta:

"Ja sitä palvelijaa, **joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä**" (Luuk.12:47).

"Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, **hänelle se on synniksi**" (Jaak.4:17).

"Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös **usko ilman tekoja on kuollut**" (Jaak.2:26).

9. Tulisja hiiliä

"Rakkaus on kekseliäs." Yksi kekseliään rakkauden keino on "tuliset hiilet".

"Vaun "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden **sinä kokoat tulisja hiiliä hänen päänsä päälle**" (Room.12:20).

Mitä tulisja hiilet ovat?

a) Rakkauden tekoja

Kun haluat vaikuttaa lahkolaisen kääntymiseen valtakuntakristityksi, rakasta häntä. Rakkaus on lahkolaiselle jotakin outoa ja ihmeellistä; **lahkolainen ei rakasta**. Rakkaus on lahkolaiselle tuntematon elementti; hänen on vaikea sitä vastustaa!

b) Jumalan sana

"Eikö minun sanani ole niinkuin tuli, sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa?" (Jer.23:29).

Meidän tulee pommittaa lahkolaista toistuvasti Jumalan sanalla. **Hänet tulee saada vakuuttuneeksi siitä, että lahkolaisen käy lopulta huonosti ja että kääntymisen on välttämätön.**